

Rane sv. Franje

Kristova muka toliko mu je duboko bila u srcu, toliko usađena u dušu da se više nije mogla sakriti, pa se izlila van i u meso utisnula svoj preslik, tako da su mu udovi kao prozirni bili. Pet se Otkupiteljevih rana, svaka na svome mjestu, pokaže na njemu: bok mu baš kao da ga koplje probode, iznad šaka i stopala kao da su čavli, što stoje poviše tijela, te svoje otiske stavljaju na mjesta što su ispod njih.

Sveti se Franjo u potpunosti suobličio Isusu Kristu. Postao je dionikom njegovih patnja. Kristovu muku i smrt nije shvatio površno kako ju mi danas doživljavamo. Franjo je živio Pavlove riječi: „A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet rasset i ja svijetu“ (Gal 6,14). Franjo je bio rasset svijetu jer se odrekao svih zemaljskih naslada i srcem je tražio samo božansku utjehu, tražio je udio u Kristovoj patnji. Stoga je pojava Kristovih rana na njegovu tijelu samo vidljivi dokaz njegovog suobličenja rasetome Kristu.

Promatrajući sv. Franju trebamo se zapitati: Koliko smo mi spremni suobličiti se Kristu? Jesmo li spremni trpjeti za Gospodina ili nam je stran bilo kakav križ? Ako smo pritisnuti križem, podnosimo li ga mirno ili mrmljamo protiv Gospodina pitajući ga: „Zašto me snađe ova patnja? Zašto baš mene?“

Ugledajmo se u sv. Franju koji nam govori što je istinsko veselje: *Vraćam se iz Perude i duboko u noć dolazim amo, a vrijeme je zimsko, blatno i tako studeno da se ledene sige stvaraju na okrajcima tunike i stalno probadaju noge, a iz tih rana teče krv. I sav blatan, promrzao i sleđen dolazim na vrata, pa pošto sam dugo kucao i dozivao, dođe brat i pita: „Tko je?“ Ja odgovaram: „Brat Franjo.“ A on veli: „Odlazi, nije vrijeme dolično da lunjaš; nećeš ući.“ Na ponovno traženje odgovara: „Odlazi, ti si čovjek jednostavan i neuk koji nam nisi dobro došao; nas ima toliko i takvih da tebe ne trebamo.“ A ja još stojim na vratima i velim: „Za ljubav Božju primite me ove noći.“ On pak odgovara: „Neću to učiniti. Idi do prebivališta križara i ondje moli.“ Ako imadnem strpljenja i ne naljutim se, kažem ti da je u tome „istinsko veselje, prava vrlina i spas duše.“*

To je istinska radost! S ljubavlju podnositi sve poradi Krista! Gledajući u rassetoga Krista sve će nam patnje i boli biti lakše jer tada postajemo svjesni da Gospodin Bog suosjeća s nama. Svakoj našoj boli On daje smisao. Franji je Rasseti bio smisao života!

Neka nas primjer sv. Franje potakne da još dublje promišljamo Kristovu muku. Tada će nam sve poteškoće postati smislenije i moći ćemo sa sv. Pavlom i sv. Franjom kazati: „S Kristom sam rasset. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist“ (Gal 2,19-20)! Dopustimo da se Krist nastani u nama. Tada će On kroz nas drugima donositi utjehu i radost. Donijet će i njima i nama smisao da živimo kao prava djeca Božja slobodni od bilo kakve navezanosti na ovaj svijet.

Fra Zoran Topalović